

عنوان مقاله:

معماری همساز با اقلیم و توسعه آن مطالعه موردی شهرستان نهبندان

محل انتشار:

اولین همایش ملی علوم زمین و توسعه شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مهدی امیری - کارشناسی ارشد هنرهای نمایشی هیت علمی دانشگاه زابل

زهرا جمشیدی صالح - کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری

رضا عباسی - کارشناسی ارشد هنرهای نمایشی هیت علمی دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

شهر نهبندان با اقلیمی گرم و خشک در نواحی استان خراسانی جنوبی واقع شده است به عنوان الگویی از شهرهای گرم و خشک جهت مطالعات معماری همساز با اقلیم انتخاب شده است. در این تحقیق شرایط اقلیم آسایشی به صورت روزانه توسط شاخص دما-فیزیولوژیک ارزیابی شده است نتایج این شاخص نشان داد که دوره آسایش اقلیمی این شهر کوتاه و محدود به دوره 45 روزه است که عمدتاً در طی مهرماه و فروردین به وقوع می پیوندد. تضاد شرایط حرارتی در طی سال کاملاً آشکار می باشد. به گونه ای که 159 روز از سال در شرایط حساسیت گرمایی و داغ و 70 روز از سال در شرایط بسیار سرد قرار دارد...هدف از این تحقیق استفاده حداکثری از پتانسیل های محیطی در جهت صرفه جویی مصرف انرژی و بالا بردن کیفیت آسایشی در محیط های مسکونی و سالم سازی محیط زیست می باشد. در همین راستا و با در نظر گرفتن زاویه تابش، جهت تابشخورشیدی، جهت وزش بادهای مفید و مضر و توجه به اهمیت سایه ها در تابستان به ارائه دستورالعمل هایی متناسب با شرایط اقلیمی برای شهر پرداخته شده است. طبق نتایج حاصل مناسب ترین جهت استقرار ساختمان ها در این شهر محدوده ای از 35 درجه جنوب غرب تا 60 درجه جنوب شرق به عنوان جهت قابل قبول می باشد. در خصوص جهت یابی صحیح معابر و خیابان ها، جهت شمالی جنوبی الویت نخست و جهت شمال غربی- جنوب شرقی الویت بعدی را داراست که در یک چنین شرایطی حداکثر تطابق را با شرایط اقلیمی دارا خواهد بود.

کلمات کلیدی:

شاخص دمای فیزیولوژیک، زاویه تابش، اقلیم شناسی، معماری همساز با اقلیم نهبندان، نهبندان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/408648>

